

at overveje en forhøjelse. Om en sådan er mulig, afhænger dog i nutiden af forholdet på markedet, d. v. s. af konkurrencen med de andre forvaltningsinstituter. Nogen nødvendighed for at binde administrationsgebyrets satser i en lov foreligger ikke mere, idet konkurrencen altid vil sikre, at gebyret holdes på den lavest mulige sats. På den anden side er det uheldigt for overformyndieriets drift og dets stilling i konkurrencen, at gebyret ikke kan forhøjes eller nedsættes i overensstemmelse med de foreliggende muligheder og med de ændringer, som foretages af de private forvaltningsinstituter. Det foreslås derfor, at det fremtidigt overlades til justitsministeren at fastsætte reglerne om administrationsgebyret.

Til § 15.

Bestemmelsen svarer til reglen i § 7, stk. 1 i loven af 1868.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer til reglen i § 14 i loven af 1868, som dog kun angår udlægs-påtegninger. Da overformyndieriets kontohavere nu har adgang til køb og ombytning af værdipapirer, vil det være naturligt at udvide reglen til også at angå disse erhvervelser.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer til § 14, sidste punktum i loven af 1868 og § 22 i bekendtgørelse nr. 64 af 12. marts 1930.

Til § 18.

Justitsministeriet har også hidtil fastsat gebyrer for ombytning af værdipapirer o. lign. Det må anses for naturligt, at optage en udtrykkelig hjemmel herfor i loven.

Til § 19.

Af praktiske grunde er det ønskeligt, at loven træder i kraft den 1. juli 1950.

For fremtiden vil valg til lånebestyrelserne være at foretage, umiddelbart efter at valg til henholdsvis borgerrepræsentationen og amtsrådene har fundet sted, således at de siddende lånebestyrelser vedbliver at fungere indtil udgangen af den måned, i hvilken nye lånebestyrelser er valgt.

Ved ophævelsen af § 14 i loven af 1868 bortfalder tillige den i resolution af 30. april 1823, bekendtgjort ved cancellicirkulære af 17. maj 1823 hjemlede pligt for skifteretterne til at give indberetning til overformyndieriet, når der udstedes proklama i et bo, som ejer ejendomme, i hvilke overformyndieriet har pant. Disse indberetninger er nu uden interesse for overformyndieriet, der selv kan holde sig underrettet ved at sammenholde de i statstidende indrykkede bekendtgørelser med overformyndieriets matriculs- og debitor kartoteker. Den tilsvarende pligt for retsskriverne til indberetning, når der tinglyses et skøde m. m. på en til overformyndieriet pantsat ejendom, er bortfaldet fra 1. november 1928, jfr. justitsministeriets cirkulære nr. 163 af 25. oktober 1928.